

Případ třebíčské Laguny: Jak se miliony na provoz plaveckého areálu ocitly mimo kontrolu veřejnosti?

Mezi lety 2017 a 2025 posílalo Město Třebíč každoročně mnohamilionové částky na provoz plaveckého areálu Laguna soukromé společnosti Yashica s.r.o. Nevládní protikorupční organizace Transparency International ČR (TI) upozorňuje, že pro poskytování těchto dotací neexistovaly samostatné veřejnoprávní smlouvy, které by definovaly účel, podmínky a kontrolu čerpání veřejných peněz. Město se tak namísto zákonného postupu opíralo pouze o obecný odkaz na nájemní smlouvu z roku 2005, čímž fakticky obešlo zákon o registru smluv a zbavilo tak veřejnost možnosti kontroly.

Během daného období tak byly z městského rozpočtu vypláceny miliony korun na účet společnosti Yashica s.r.o. bez jakékoliv řádné dotační smlouvy. Z právního hlediska je takový postup v rozporu se zákonem o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Původní nájemní smlouva z roku 2005 totiž nemůže sloužit jako dotační titul, protože neobsahuje povinné zákonné náležitosti, mezi které patří například přesné vymezení účelu poskytnutých prostředků, stanovení lhůty pro dosažení tohoto účelu nebo jasné podmínky finančního vypořádání.

„Poskytování veřejných prostředků podléhá požadavkům transparentnosti a řídí se přesně stanovenými pravidly. Pokud se město rozhodne formou dotace hradit provozní náklady soukromého provozovatele, zákon vyžaduje uzavření samostatné veřejnoprávní smlouvy,” říká právnička TI [Anna Jakůbková](#).

„Ta musí přesně definovat účel pro který jsou prostředky poskytnuty, podmínky čerpání dotace i mechanismy následné kontroly. Třebíčská radnice se však v případě financování aquaparku Laguna vydala jinou, právně pochybnou cestou,” doplňuje.

Registr smluv a omezená veřejná kontrola

Vzhledem k tomu, že samostatná dotační smlouva vůbec neexistovala, nebylo možné ji dohledat ani v samotném registru smluv. Veřejnost tak zcela ztratila šanci konkrétní dotační podmínky zkontrolovat.

Opírat se pouze o nájemní smlouvu a její dodatky a využívat je jako zastřešující dokument pro provozní dotace je z právního hlediska krokem, který obchází smysl zákona o registru smluv a zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Skutečnost, že pro rok 2026 již město v registru řádnou [dotační smlouvu](#) zveřejnilo, sice naznačuje snahu o nápravu, zároveň ale otevírá zásadní otázku, jak se radnice hodlá postavit k dřívějším financím vyplaceným bez platného právního základu.

Pochybnosti kolem dotace výrazně umocňuje také personální pozadí společnosti Yashica s.r.o. Firmu totiž vlastní Aleš Fialka a Petr Burián, kteří jsou [obžalováni](#) z podplácení v [kauze](#) státní agentury CzechTourism.

V situaci, kdy se rozhoduje o nakládání s desítkami milionů z veřejných rozpočtů, by mělo být samozřejmostí, že město uplatní maximální obezřetnost a striktní kontrolní mechanismy. V Třebíči se však v tomto ohledu odehrál pravý opak.

Komerční úspěch s nulovou spoluúčastí

Dalším problematickým aspektem zmíněných dotací je opakované tvrzení společnosti Yashica s.r.o, v závěrečných zprávách a vyúčtováních společnosti, že její vlastní prostředky vložené do provozu are

á
lu
č

in
í
p
ř
esn
ě
nula korun.

Aquapark Laguna je přitom plně komerční zařízení, které běžně od veřejnosti vybírá vstupné. Vzniká tak legitimní podezření z nehospodárnosti.

„Pokud areál generuje nezanedbatelné komerční příjmy, měly by tyto částky transparentně snižovat celkovou dotační potřebu, kterou město na jeho provoz doplácí ze svého rozpočtu,“ hodnotí situaci [Anna Jakůbková](#) .

„Nabízí se proto otázka, proč město poskytuje takto vysokou finanční podporu bez podrobné ekonomické analýzy, která by zohlednila reálné výnosy ze vstupného a skutečné potřeby provozu. Bez takového podkladu se dotace stává spíše nekontrolovatelným bílým šekem než účelnou pomocí,“ dodává.

Kontrolu navíc zásadně komplikuje skutečnost, že se společnost Yashica s.r.o. věnuje široké škále jiných [podnikatelských aktivit](#) mimo provozování aquaparku. Veřejnost tak nemá možnost z účetních závěrek společnosti vyčíst, jaký je skutečný zisk samotného aquaparku a jaké peněžní prostředky je tak společnost schopna vynaložit na jeho provoz.

Celý případ třebíčské Laguny tak jasně ukazuje, jak snadno lze přesunem financování mimo standardní dotační pravidla vytvořit neprůhlednou šedou zónu, která zbavuje veřejnost jakékoliv kontroly nad tím, jak je nakládáno s jejími penězi.

